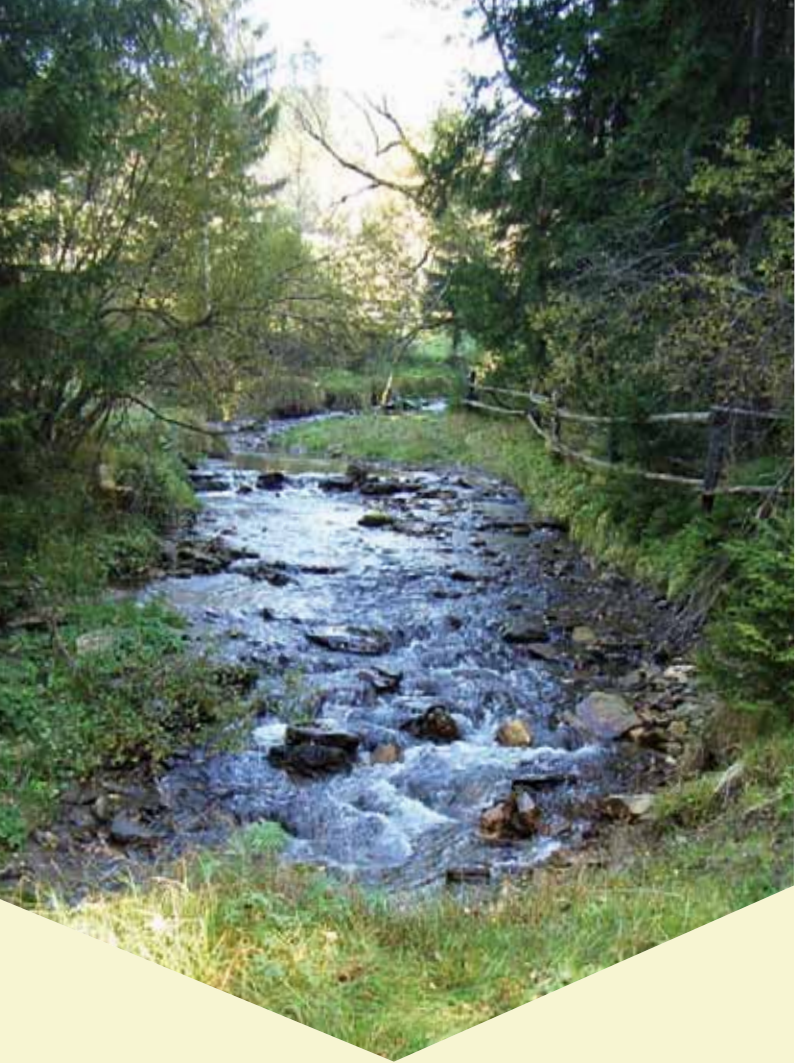

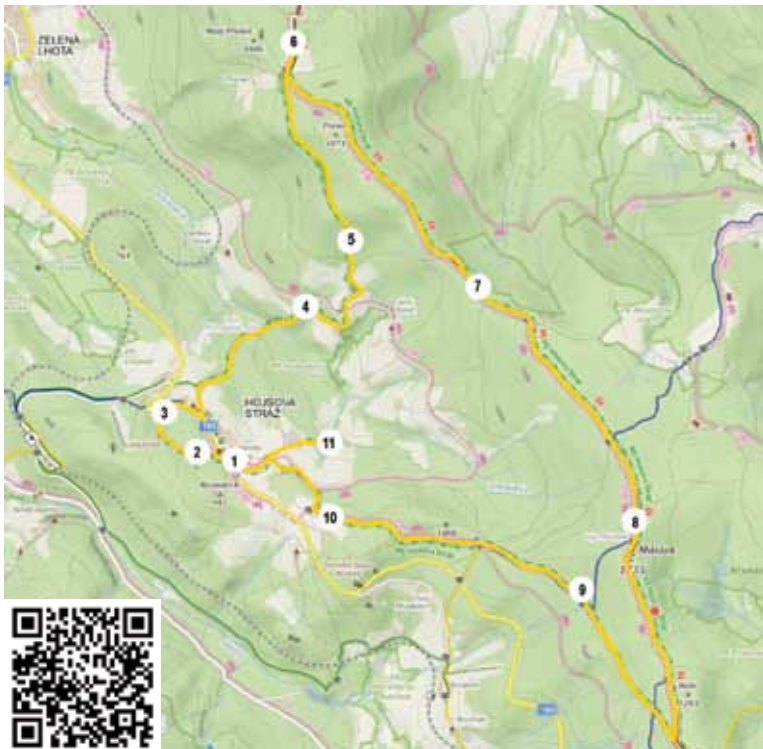

NAUČNÁ STEZKA HOJSOVA STRÁŽ

Hojsova Stráž (německy Eisenstrass) je jednou z šesti částí obce Železná Ruda. Její součástí je i horská osada Prenet s kaplí sv. Kunhuty. Historie obce sahá až do období 1040 až 1086, kdy byly pohraniční hvozdy osídlovány Chody, později tzv. Králováky, z důvodu ochrany hranic českého království. V Hojsově Stráži se nacházela jedna z devíti (později osmi) Králováckých rychet.

Velký vliv měla kolonizace šumavského pralesa v 17. století. Do této oblasti přicházeli lidé převážně z Rakouska a Bavorska, čímž se stala celá Šumava jazykově německou.

Stejně jako celá oblast Železnorudska i Hojsova Stráž byla ovlivněna životem v lesnaté drsné krajině, kde lidé pracovali převážně v lese, i když vznikala i zemědělská políčka, a živil se těžbou a zpracováním dřeva, pastvou dobytka, dolováním a zpracováním železné rudy, a poté sklářstvím. Velký vliv mělo na Železnorudsko postavení železniční tratě, které přivedlo do oblasti turisty a dalo rozvinout místnímu turistickému ruchu, kterým se část místních občanů žije dodnes.

Trasa: NS Hojsova Stráž

POPIS NAUČNÉ STEZKY HOJSOVA STRÁŽ

Stezka provede návštěvníky po zajímavých místech Hojsovy Stráže a jejího okolí. Zájemcům přiblíží historii území i drsný život někdejších obyvatel. Zavede je na krásné vyhlídky, kterých je v okolí Hojsovy Stráže hned několik. Tabule na stezce popisují také sakrální památky nebo místní pivovar. A také vysvětlují, kdo byli Králováci a jaký měli pro celé toto území význam. Nejsou vynechána i delší zajímavá témata jako např. lyžování, stavba železnice, stezky a doprava, ochrana přírody a jiné.

DÉLKA: 18,5 km

PŘEVÝŠENÍ: +/- 729 m

POČET ZASTAVENÍ: 11

PARKOVÁNÍ: v centru obce Hojsova Stráž (P zdarma)

DOSTUPNOST: autobusem (zastávka Železná Ruda, Hojsova Stráž) do obce Hojsova Stráž; první část trasy je pouze pro pěší (Z1-Z6), úsek (Z7-Z11) z Prenetu do Hojsovy Stráže lze absolvovat i na kole (náročná stoupaní a sjezdy). Trasa je z hlediska převýšení náročná.

ZNAČENÍ:

POPIS TRASY:

Naučná stezka začíná u místního kostela (Z1) v centru obce. Společně s modrou turistickou značkou jde podél hlavní ulice a po cca 200 m odbočuje před Šumavským orlojem doleva nahoru směrem k vyhlídce Liebeshöhe. Ale po 350 m odbočuje doleva k hlásce (Z2). Zde je trasa ukončena a vrací se zpět. Po cca 250 m odbočuje doleva na Liebeshöhe, kde na vyhlídce trasa opět končí (Z3) a vrací se zpět do Hojsovy Stráže. Trasa pokračuje po chodníku jako modrá turistická značka. Po cca 400 m před chatou Šumava odbočuje stezka vpravo po vlastním značení dolů k Zelenskému potočku a bývalému Rumpelovu mlýnu (Rumpelmühle (Z4)). Poté trasa prudce stoupá k rekreačním objektům a dále na jižní straně (Z5). Prudký výstup je odměněn nádhernými výhledy na Královský hvozd. Ostří a vrchol Špičáku s rozhlednou. Stoupaní pokračuje ještě kousek na jižní straně, pak cesta zvolňuje a pokračuje až k bývalé chatě na Prenetu. Odtud vede trasa ke kapli sv. Kunhuty (Z6), pak kousek zpět a dále pokračuje souběžně s červeným značením okolo vrcholu Prenetu na Mústek (Z7, Z8). Cestou jsou opět nádherné výhledy na Královský hvozd, Nýrskou přehradu i na vnitrozemí Klatovska. Od Mústku po modré k (Z9), okolo další tabule (Z10) k zámečku a cestou ještě odbočí doprava k bývalému pivovaru (Z11), odkud se vrací do Hojsovy Stráže.

Foto: NS Hojsova Stráž - Výhled z Mústku

NAUČNÁ STEZKA BRČÁLNÍK

Naučná stezka prochází přírodní rezervací Brčálnické mokřady, kterou charakterizuje mozaika pramenišť, rašeliníšť, pastvin a potůčnických niv podél přirozeně meandrujícího toku Uhlavy a jejích přítoků. Samovolně vzniklé formace dřevin a extenzivní pastva zde dotvářejí krajinný hodnotný údolí. Jako zástupce místní vzácné flóry můžeme jmenovat: prstnatec Fuchsův pravý, prstnatec májový, vemeník zelenavý, tučnice obecná, rosnatka okrouhlostá, všivec lesní nebo upolín evropský.

POPIS NAUČNÉ STEZKY BRČÁLNÍK

DÉLKA: 4,5 km

PŘEVÝŠENÍ: +/- 175 m

POČET ZASTAVENÍ: 6

PARKOVÁNÍ: v centru Železné Rudy

DOSTUPNOST: vlakem do stanice Hojsova Stráž - Brčálník nebo pěšky 2,3 km ze Špičáckého sedla; pouze pro pěší

ZNAČENÍ:

POPIS TRASY:

Výchozí bod se nalézá poblíž vlakové zastávky ČD Brčálník, kde je na informačním panelu instalována mapa s jednotlivými zastávkami. Pohyb k jednotlivým bodům je veden jednosměrně. Od úvodního panelu trasa postupuje zastavěnou částí Brčálníku k odbočce doleva, kde je nad železniční tratí panel s panoramatickým popisem pohledu na část Královského hvozdů s Jezerní horou. Dále trasa pokračuje po polní cestě kolem chat, za kterými

Trasa: NS Brčálník

cesta začíná klesat směrem k železniční trati k viaduktu. U viaduktu se návštěvník má možnost seznámit s historií trati na informačním panelu. Po projití viaduktem stezka vede lesní cestou kolem rekreačních domků k řece Uhlavě. Po překročení mostku trasa uhybá u informačního stojanu přírodní rezervace Brčálnické mokřady doleva do kopce při okraji lesa. Po pozvolném stoupání se nalézá další stojan s panoramatickým výhledem, a to na Mústecký hřeben. Za stojanem se trasa prudce lomí doleva a klesá ke křížku, kde se opět lomí doleva a přes poválky a skrz ohradníky vede pastevním areálem k Uhlavě. U řeky se nachází informační stojan s názvem Uhlava. Po mostě přes Uhlavu a překonání podmáčených míst po poválcovém chodníku trasa stoupá k železniční trati. Nad tratí u silničky ukazuje směrovka doleva k výchozímu bodu trasy.

Foto: NS Brčálník - Brčálník

ZAJÍCOVÁ A DATLÍKOVA STEZKA ŠPIČÁK

Naučné stezky pro děti přístupné vždy v období 15. 6. až 15. 9., které obě začínají na vrcholu Špičáku a vedou na Černé nebo Čertovo jezero. Děti odpovídají na otázky, vylouští tajenku a dozví se něco nového o Šumavě. Kartičky pro doplnění tajenky a tužky jsou k prodeji v pokladně lanové dráhy. Ti, co správně luštěli, se dozví, co jim zajíc a datlík vzkazují a za odměnu dostanou v pokladně samolepku.

POPIS ZAJÍCOVY STEZKY

V okolních lesích žije spousta zajíců. Jeden však nade všechny vynívá nejen svojí zvědavostí, ale i svým ušima. Díky své zvědavosti zná v lese všechny stromy, rostliny i ostatní zvířátka. Pozná

i místní lesníky, kteří se o zdejší les starají a se kterými se pravidelně v lese setkávají. Od ostatních lidí se ale raději drží stranou. O lese a přírodě ví všechno. Vždyť je to jeho domov. Na této stezce máte možnost jeho domov blíže poznat a ukázat, že do lesa patříte stejně jako zajíc.

ZNAČENÍ: vlastní značení cedulemi

DÉLKA: 3,5 km

PŘEVÝŠENÍ: 329 m

POČET ZASTAVENÍ: 10

PARKOVÁNÍ: v obci Špičák na P1 (P zdarma)

DOSTUPNOST: vlakem (stanice Špičák) i autobusem (zastávka Železná Ruda, Stella) do obce Špičák, poté pěšky cca 500 m do areálu Ski&Bike Špičák.

Trasa: Zajícova stezka

POPIS DATLÍKOVY STEZKY

Datlík je jedním z obyvatel špičáckých lesů a provede nás lesem na Černé jezero. Díky tomu, že žije v korunách stromů, toho ví spoustu o místní přírodě. Pojďte s námi projít Datlíkovu stezku, odpovědět na 10 otázek, vylouští tajenku a dozvědět se něco nového o Šumavě.

ZNAČENÍ: vlastní značení cedulemi

DÉLKA: 6,7 km

PŘEVÝŠENÍ: 247, 344 m

POČET ZASTAVENÍ: 10

PARKOVÁNÍ: v obci Špičák na P1 (P zdarma)

DOSTUPNOST: vlakem (stanice Špičák) i autobusem (zastávka Železná Ruda, Stella) do obce Špičák, poté pěšky cca 500 m do areálu Ski&Bike Špičák.

Foto: Zajícova stezka - Čertovo jezero

Trasa: Datlíkova stezka

TETŘEVÍ STEZKA

Na pěti zastaveních pojednává o životě tetřeva, který se v České republice v životaschopné populaci vyskytuje jen na Šumavě. Informuje o vhodném prostředí pro jeho život, o zajímavém aktu při tokání, vhodné potravě a nebezpečích, která život tetřeva, hnízdění a vyvedení mláďat přímo ohrožují. Na tabulkách najdete informaci i o dalších „ostrůvčích“ vyskytu tetřevů v České republice a o pokusech o reintrodukcii tetřeva do různých míst (Brdy, Český les), které byly dříve jeho běžným domovem.

POPIS TETŘEVÍ STEZKY

DÉLKA: 5,8 km

PŘEVÝŠENÍ: 400 m

POČET ZASTAVENÍ: 5

NÁROČNOST: lehká
ZASTÍNĚNOST: 90 %

ZNAČENÍ:

POPIS TRASY:

Tabule jsou umístěny podél červeně značené turistické cesty vedoucí z Dobrušky (1,5 km od Železné Rudy) na sedlo Polomu (značka pokračuje přes jezero Laka a Poledník na Modravu). Cesta je vhodná jak pro pěší, tak pro zdatnější cyklisty. Před sedlem Polomu a ze sedla Polomu jsou nádherné výhledy. Návrat buď po stejné cestě nebo na Novou Hůrku (- 6 km) a autobusem zpět do Železné Rudy.

HADÍ STEZKA

Jak se nejlépe seznámit s přírodou? „Vyzkoušet si ji“ na vlastní kůži. Tato stezka takovou možnost nabízí. Zájemci si mohou vyzkoušet, jak dokážou skákat. Zda jako zajíc nebo jako jelen? Zjistí, jak funguje potravní řetězec, nebo jestli dokážou spočítat letokruhy. A co to letokruh vlastně je?

Tato témata a mnoho dalšího, např. osídlování, cestování, biodiverzita a jiné stezka vysvětluje a popisuje.

POPIS HADÍ STEZKY

Jakkoli se může z jejího názvu zdát, že pojednává o hadech, není tomu tak. Tato naučná stezka si klade za cíl podat návštěvníkovi zdejší krajiny informace o místní přírodě. Původ názvu je třeba hledat ve tvaru trasy stezky na mapě, který připomíná hada.

DÉLKA: 2 km

PŘEVÝŠENÍ: +/- 84 m

POČET ZASTAVENÍ: 10

PARKOVÁNÍ: na Gerlově Huti (P placené, 5 km ze Železné Rudy směr Hartmanice, Sušice)

DOSTUPNOST: autobusem zastávka Čachrov, Gerlova Huta; 6 km po zelené turistické značce pěšky ze Železné Rudy; stezka pouze pro pěší

ZNAČENÍ:

POPIS TRASY:

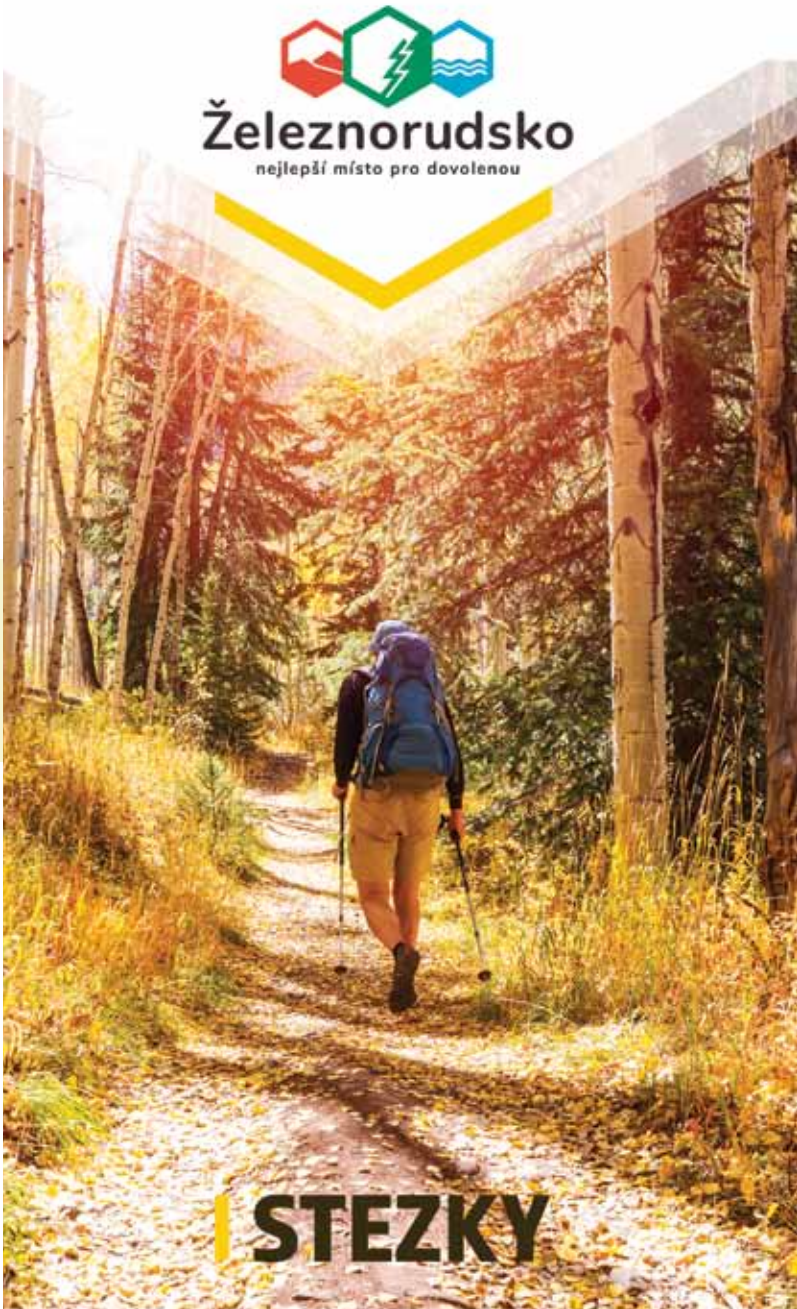
Trasa začíná u přístřešku na Gerlově Huti žlutým značením a pokračuje po něm celé dva kilometry směrem na severozápad. Po této trase je možné se vrátit zpět na parkoviště na Gerlově Huti anebo pokračovat 5 km nejprve po zelené a pak po modré turistické značce do Železné Rudy.

Trasa: Hadí stezka

Foto: Datlíkova stezka - Černé jezero

www.zeleznaruda.cz/itcruda

SKLÁŘSKÁ STEZKA

SKLÁŘSTVÍ NA ŽELEZNORUDSKU

V roce 1906 naposledy sálala žárem sklářská pec v Alžbětíně a v roce 1945 skončil v Železné Rudě provoz poslední brusimý skla. Kdysi proslulé sklářství tak dnes v krajině připomínají většinou jen názvy míst, nenápadné zbytky sklářských provozů či jména sklářů na náhrobcích. Zbylo jen málo stop. Po sklářské stezce se můžeme vydat 300 let zpět proti proudu pomíjivého času a připomenout si něco z těch dávných dob, kdy se na Železnorudsku vyrábělo především tabulové a zrcadlové sklo.

SKLÁŘI

Historie zdejších sklářen je jen jednou z kapitol dlouhého příběhu slavného šumavského sklářství a je těsně provázaná s vývojem sklářství v sousedním Bavorsku. Obchodní a rodinné vazby zde byly přes hranice po celá staletí živé, ať již šlo o provozovatele sklářen, skláře, obchodníky se sklem, stavitele pecí či dodavatele surovin. Se sklámmi na Železnorudsku jsou spojena jména mnoha významných rodin skelmistrů a sklářských továrníků – Gerlové, Adlerové, Hafenbrädelové, Abeleové, Ascherlové, Zieglerové, Blochové či Schrenkové. I díky nim se Železnorudsko zapsalo nesmazatelně do dějin sklářství – zde pracovaly první sklárny specializované na tabulové sklo a také tu byla zavedena poprvé technika lití plochého skla v českých zemích.

Trasa: NS Sklářská - 1. část

OBHOD SE SKLEM

Produkce sklářen na Železnorudsku byla vždy určena pro vzdálené trhy, ať již se jednalo o pateríky (korálky na výrobu růženců) či později o tabulové a zrcadlové sklo. A tak všechny sklárny stály poblíž dálkových obchodních cest. Dnes si jen těžko představíme, jak tu rachotily těžké formanské vozy se sudy s pateríky nebo velkými skleněnými tabulemi proloženými v dřevěných bednách slámu. A směřovaly stovky kilometrů daleko. Například zrcadlové sklo z Železnorudska putovalo zejména v 18. a 19. století k dalšímu zpracování do severních Čech i do mnoha rafinérií zrcadel v Bavorsku. Hotová zrcadla směřovala podobně jako tabulové sklo do oken ještě dále – do Itálie, na Pyrenejský poloostrov, do Turecka a na zámořských lodích pluly výrobky ze zdejších sklářen až do Ameriky.

TABULOVÉ A ZRCADLOVÉ SKLO

Tabulové a zrcadlové sklo není sice tak atraktivní na pohled jako skleněné poháry či vázy, ale jeho kvalita a dostupnost ovlivňuje život lidí mnohem

Foto: NS Sklářská - 2. část Starý Brunst

více, než se na první pohled zdá. Jednotlivá zastavení sklářské stezky připomínají nejen poklidné, ale i dramatické příběhy sklářen a jejich majitelů, navíc seznamují návštěvníky stezky postupně také se zapomenutými sklářskými technikami výroby plochého skla.

POPIS SKLÁŘSKÉ STEZKY

Sklářská stezka se nově skládá ze dvou tras.

1. TRASA

DÉLKA: 15 km

PŘEVÝŠENÍ: +/- 366 m

POČET ZASTAVENÍ: 11 (1. až 11. zastavení)

PARKOVÁNÍ: v centru Železné Rudy
DOSTUPNOST: vlakem i autobusem do centra Železné Rudy, poté pěšky; část stezky mezi Železnou Rudou a Alžbětínem je dostupná i pro kola, kočárky a vozíčkáře.

ZNAČENÍ:

Foto: NS Sklářská 1. část - replika sklářské pece

Historie obce Špičák okolo bývalého Jiříkova dvora (Girglhofu) a jeho částečně renovované kaple. U chaty Bumbálka se nachází tabule S12. Trasa se pak vrací zpět do obce Špičák až k Čertovu mlýnu a následně k hlavní silnici, kterou přechází a šikmo vlevo stoupá prudce do kopce. Po jeho vystoupení jsou odměnou krásné výhledy na Královský hvozď a Velký Javor. Cesta stoupá až k Belvederské cestě vedoucí na Hofmanky a poté na Pancíř. Ale Sklářská stezka se na rozcestí Hofmanky odděluje a pokračuje doprava na Nový Brunst (S13), kde stávala osada s 18 staveními včetně sklářské hutě. Cesta pokračuje dále na Gerlovu Hut', kde stála také sklářská hut'. Zde trasa křížuje hlavní silnici a pokračuje na parkoviště Gerlova Hut', kde je zastavení S14. Odtud se stezka vrací zpět do Železné Rudy souběžně se zeleným turistickým značením. Po cca 2,7 km následuje zastavení S15 a po cca 300 metrech stezka odbočuje doleva na Pamferovu Hut', kde se u čerpací stanice nachází poslední tabule S16. Odtud se trasa vrací cca 250 m zpět do lesa a poté odbočuje vpravo směrem k Železné Rudě a podél hlavní silnice, ke které se postupně přibližuje a u odbočky na Chatu Ořovský ji křížuje a pokračuje okolo zmíněné chaty do centra Železné Rudy přes sjezdovku a Lyžařskou ulici.

Trasa: NS Sklářská - 2. část

UTAJENÁ OBRANA ŽELEZNÉ OPONY

Konec druhé světové války přinesl s sebou i postupné rozdělení Evropy na dva bloky. Československo zařazené do sféry sovětského vlivu se bohužel ocitlo na samé hranici dvou zcela odlišných ideologií, mezi kterými vypukla nedlouho po porážce Německa studená válka a vyrostla nechvalně proslulá železná opona. Hrozba vypuknutí třetí světové války umocňovaná navíc válečnými konflikty v Koreji a Vietnamu nutila oba bloky k horečnatému zbrojení a zastrahování jadernými zbraněmi. Na očekávané střetnutí se připravovala i československá armáda a součástí těchto příprav byla i přísně utajená výstavba nového opevnění v systému tzv. polní obrany. V letech 1953-1990 byly v západním pohraničí vybudovány tisíce důmyslně ukrytých bunkerů, které měly pomoci zastavit nápor nepřítele, a umožnit tak následně přenesení konfliktu na území nepřítele. Jen málokdo až do nedávna (do odkrytí bunkerů) tušil, že pod malou vyvýšeninou na louce nebo v lese, kterou přechází, jsou ukryta nějaká vojenská zařízení. Železná Ruda s jejím nejbližším okolím měla kvůli důležité komunikaci Zwiesel - Klatovy strategickou polohu, a proto byla její obraně věnována značná pozornost. Jen v letech 1953-1964 bylo mezi Alžbětínem a Železnou Rudou vybudováno více než

Foto: NS Sklářská 2. část - Nový Brunst

POPIS STEZKY UTAJENÁ OBRANA ŽELEZNÉ OPONY

Tato stezka se skládá ze dvou tras - Belveder a Debník.

TRASA BELVEDER

Jednosměrná trasa nabízí návštěvníkům základní typy šesti přístupných poválečných bunkerů, které se stavěly v pásmu předem budované obrany pro jednotky armády a donedávna to byly utajované pevnostní objekty. Vstup do všech přístupných objektů je pouze na vlastní nebezpečí.

DÉLKA: 2,5 km

PŘEVÝŠENÍ: +/- 94 m

POČET ZASTAVENÍ: 8

PARKOVÁNÍ: v centru Železné Rudy
DOSTUPNOST: vlakem i autobusem do centra Železné Rudy, poté pouze pěšky

ZNAČENÍ:

Foto: Trasa Belveder - vstup do bunkru

Trasa: Belveder

POPIS TRASY BELVEDER:

Výchozí bod se nachází v centru Železné Rudy vedle Motomuzea v historické budově záměcku. Trasa pokračuje Belvederskou ulicí nahoru souběžně s modrou turistickou značkou. Po cca 250 m odbočuje trasa na křížovou cestu a společně s ní přechází cestu na Belveder. V tomto místě se nacházejí hned dva opevněné objekty, jeden 50 m vlevo - B1 a druhý 50 m po pravé straně - B2). Trasa pokračuje dál po křížové cestě a po cca 200 m za osmým zastavením křížové cesty odbočuje vlevo po pěšině k B3 a za ní následně k B4. Cesta pak pokračuje přes sjezdovku Nad Nádražím a vrací se podél lesa dolů k B5 a poté cca 100 m vpravo do lesa k B6. Pak už se stezka vrací zpět přes sportovní areál Nad Nádražím k B7, kde končí vlastní značení. Do centra Železné Rudy se lze vydat dolů pod viaduktem a doleva po ulici 1. máje až do výchozího místa. Celý okruh má 2,5 km.

TRASA DEBNÍK

Tato obousměrná trasa zavede návštěvníky do bývalého zakázaného hraničního pásma, které bylo do roku 1989 pro běžné občany zcela nepřístupné. Stezka nabízí prohlídku několika objektů opevnění

(dva palébné objekty) a seznámí návštěvníky s podobou protitankových a protipěchotních překážek používaných v systému poválečného opevnění a také přibliží podobu a účel zařízení a budov používaných Pohraniční stráží ke střežení hranice.

DÉLKA: 4,5 km

PŘEVÝŠENÍ: +/- 62/- 119 m

POČET ZASTAVENÍ: 12

PARKOVÁNÍ: v centru Železné Rudy nebo u bývalé celnice v Alžbětíně (nyní Free One Shop)

DOSTUPNOST: vlakem i autobusem do centra Železné Rudy (popřípadě v opačném směru do Alžbětína), poté pěšky, na kole, s kočárky a i pro vozíčkáře. Vede pouze po zpevněných cestách.

ZNAČENÍ:

POPIS TRASY DEBNÍK:

Výchozí bod se nachází v centru Železné Rudy u Motomuzea v budově bývalého záměcku. Trasa pokračuje společně se Sklářskou naučnou stezkou Sklářskou ulicí k mostu přes říčku Reznou, dále vlevo za trat' směrem ke hřbitovu, za kterým následuje krásná stromová alej (tabule D1-D3) až k místu, kde stával zámek Debník (D4). Odtud stezka pokračuje cca 400 m do Ferdinandova údolí (D5-D7), a pak zpět na Debník. Trasa vede dále směrem dolů do Alžbětína (D8-D9) pod viadukt a přes Reznou. Pak odbočí doleva na cyklostezku (D10 a D11) a pokračuje po ní až k bývalé celnici v Alžbětíně D12.

Trasa: Debník

HISTORIE OBCE ŠPIČÁK

Na 16 panelech najdete informace o historii obce Špičák, která byla do roku 1945 samostatnou obcí Dorf Eisenstein, s vlastním úřadem i poštou. Po roce 1949 se obec přejmenovala na Špičák a stala se součástí Železné Rudy. První zmínky o obci jsou z roku 1569 v souvislosti s těžbou železné rudy. Kromě těžby rudy a později sklářství lidé, jako všude na Šumavě, pracovali zejména v lesích při zpracování dřeva, při získávání smoly, dřevěného uhlí a potaše. Ač na Špičáku nebyly pro zemědělství příliš vhodné podmínky, vznikaly i zde zemědělské usedlosti. V polovině 19. stol. se tu začali objevovat i první turisté, kteří v často neprostupných lesích s pomocí průvodců (zpravidla místních lesníků) objevovali dnes již notoricky známé cíle, zejména dvě nejznámější šumavská jezera. Absolutním přelomem v historii turistiky bylo zprovoznění železniční trati

POPIS STEZKY HISTORIE OBCE ŠPIČÁK

O původních usedlostech a jejich obyvatelích, realizaci Špičáckého tunelu a železnice. O vzniku turistiky a otci Prokopovi, prvním šumavském hoteliérové, ale i o lyžařích a Arno Juránkovi průkopníkovi lyžování na Šumavě a zakladateli Juránkovy chaty na Svarohu. O založení Horské služby na Šumavě, o první lanovce na Šumavě, o zajímavé historii největšího šumavského lyžařského areálu na Špičáku

a pohraničním pásmu, které se stalo smutným průvodcem novodobých dějin, o tom všem vás budou tabule na stezce informovat.

DÉLKA: 6,8 km

PŘEVÝŠENÍ: +/- 214 m

POČET ZASTAVENÍ: 16

PARKOVÁNÍ: P3 Kaskády v obci Špičák (P zdarma)

DOSTUPNOST: vlakem (stanice Špičák) i autobusem (zastávka Železná Ruda, Špičák, žel. st. rozc.0.5) do obce Špičák, poté pěšky.

POPIS TRASY:

Z parkoviště P3 Kaskády, kde se nacházejí tabule Z1 a Z2, pokračuje stezka přes státní silnici do kopce ke stanici Horské služby (Z3) a pod lanovku na Pancíř (Z4). Dále vede přes parkoviště k penzionu Greiner. Po dalších několika desítkách metrů stezky následuje zastavení (Z5) a poté cesta odbočuje doprava prudce do kopce až nad Bavorskou chatu a prochází chatovou oblastí až k asfaltové cestě nad hotelem Stella. Zde stezka opět stoupá lesem až k penzionu Hájenka, odkud vede po cestě na Špičácké sedlo (Z6 a Z7). V této části stezky se otvírají nádherné výhledy na Velký Javor, Špičák, Jezerní horu a další vrcholy.

Trasa: Historie obce Špičák

Na Špičáckém sedle pokračuje stezka dál podél parkoviště P4 u hotelu Karl (Z8) směrem na Černé jezero, ale po cca 350 m odbočuje vlevo na Rozvodskou cestu a po dalších cca 50 metrech (Z9) opět vlevo na Prokopovu louku (Z10). Dále vede po vrstevnici kolem bývalého kurtu (Z11) na sjezdovku Šance (Z12) a dál pod lanovkou na vrchol Špičáku a přes ostatní sjezdovky lyžařského areálu (Z13 a Z14) směrem na Certovo jezero. Po 400 m se odpojuje doleva z prudkého kopce dolů, a na další křížovatce opět odbočuje doleva dolů po Spodní jezerní cestě (Z15) a po ní pokračuje směrem k Jiříkovu dvoru (Z16), zpět do obce Špičák. Poté stezka podchází trat', odbočuje doleva a kopíruje železniční trat'. Následně přechází potok a vrací se do výchozího bodu na parkoviště P3 Kaskády.

Foto: Historie obce Špičák - Vlakové nádraží Špičák